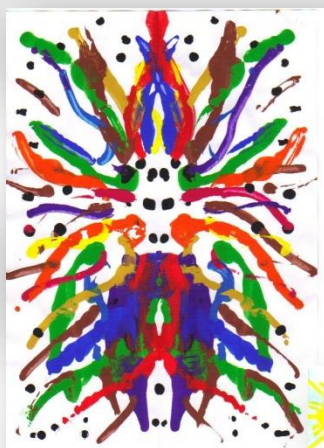

CUPRINS

Cuvânt înainte	1
----------------	---

„De la suflet la suflet...” – proiect de colaborare	2
---	---

Școala în comunitate - interviuri

Neacșu Sanda Gabriela – director Școala cu clasele I-VIII, Roata de Jos	3
Vâlcu Virgil - Postul de Poliție Roata de Jos	5
Nicolae Dumitru – medic, Dispensarul comunal	6
Barbu Cătălin – preot, Biserica „Sf. Ierarh Nicolae”	7

Primii pași...Grădinița nr. 2	8
Micii învățăcei...Școala primară Sadina	10
Primele ore de ...zbor, către viață...Școala gimnazială Roata de Jos	
❖ Pagina elevului isteț	11
❖ „Mult e dulce și frumoasă/ Limba ce-o vorbim...”- Literatură	12
❖ „Frânturi de înțelepciune”- Matematică	16
❖ „De la Burebista încoace” – Istorie	17
❖ „Să cunoaștem lumea”- Geografie	18
❖ „Avem un singur Pământ”- Ecologie	19
❖ „Urmașii lui Arhimede”- Fizică	20
❖ „Micul chimist” – Chimie	21
❖ „Lumea vie”- Biologie	22
❖ „Limba lui Shakespeare”- Lb. Engleză	23
❖ „Chose bien dite n’a ni réplique ni redite”- Lb. Franceză	24
❖ „Biserica în viața oamenilor” – Religie	25
❖ Curiozități	26

Cuvânt înainte

„Copilăria este șuvoiul de apă care izvorăște limpede și curat din adâncurile ființei și la care omenirea aleargă fără încetare să-și potolească setea idealurilor sale de dragoste, de bunătate, de frumusețe, de perfecțiune.”

Francesco Orestano

Desființați școlile de toate gradele și veți vedea că în zece-cincisprezece ani lumea va fi „în pom” nu doar la figurat. Distrugeți toate cărțile și veți constata că lucrurile vor sta și mai rău. În acest secol al vitezei și al informației, societatea, ca de altfel și școala, trebuie să se adapteze la modificările ce apar.

După cum îi este numele, revista relatează fapte și realizări ale școlii, comunității, precum și curiozități din lumea întreagă. Această apariție era necesară pentru a face cunoscut tuturor potențialul intelectual uriaș al elevilor.

Implicându-mă direct în realizarea acestei reviste (muncă destul de dificilă), vreau să spun tuturor că la Școala Roata de Jos există un colectiv de cadre bine pregătite ce se dăruiesc total muncii educative.

Nu în ultimul rând, trebuie evidențiați elevii, care, așa cum reiese din revistă, sunt copii dotați și inteligenți.

Sper că această publicație va avea ecou în rândul elevilor și în rândul comunității.

Vă mulțumesc!

Prof. Ionică STEMATE

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactori:

Ionică STEMATE

Ana-Maria IACOB

Colaboratori:

Eugenia GRIGORE

Laura TURTICĂ

Constantina DOBRE

Ana-Maria GRIGORE

Mariana MARIN

Irina NEJLOVEANU

Gabriela TILA

Ion STAN

Violeta BUGIAC

Ana-Maria MĂRUNTU

Bogdan STANCIU

Gabriela CRĂCAN

Florina GUȚU

Adriana MAREȘ

proiect de colaborare instructiv-educativ

PARTENERIATUL viziune și atitudine

"De la suflet la suflet"

În activitatea școlii un rol deosebit îl au partenerii de educație. An de an la nivelul școlii noastre se încheie noi parteneriate care ne sprijină în desfășurarea activităților instructiv - educative. În anul școlar 2010-2011 vom demara proiectul „De la suflet la suflet”, având drept parteneri:

- **Primăria comunei Roata de Jos**
- **Poliția comunei Roata de Jos**
- **Dispensarul comunal**
- **Biserica „Sf. Nicolae”**
- **Grădinița Roata de Jos**
- **Grădinița Roata Cătunu**
- **Grădinița Roata Mică**
- **Grădinița Sadina**
- **Școala cu clasele I-IV Roata Cătunu - Școală Primară**
- **Școala cu clasele I-IV Sadina - Școală Primară**
- **Școala cu clasele V-VIII Roata de Jos - Școală Gimnazială**

1. Cum se prezenta instituția noastră în momentul în care ați fost investită în această funcție?

Odată cu venirea primăverii a acestui an calendaristic eu am fost "Ghiocelul școlii". Am găsit o școală frumoasă, dotată, în primul rând, cu cadre didactice calificate și dedicate meseriei pe care o exercită.

2. Cu ce gânduri porniți la drum?

Alături de colegii mei, mi-am propus să clădim o perspectivă plină de comunicare, colaborare și realizare pe plan profesional care să aibă, la final, reușita elevilor noștri. Aici este baza educării și acumulării de cât mai multe cunoștințe generale care să-i ajute în alegerea drumului în viață, la momentul potrivit.

3. Comparând învățământul de altădată cu cel de

astăzi, care credeți că sunt cauzele acestor schimbări?

Învățământul de ieri și de azi?.....Bună comparație. Mari schimbări.

Alături de copiii și elevii noștri ne lărgim orizonturile și ne adaptăm cerințelor noii societăți, mult mai informată, mult mai libertină. Am trecut de la predarea tradițională la predarea susținută de calculator. Folosim metode alternative și adaptăm totul din perspectiva elevului, încercând să-l determinăm să înțeleagă că școala este o potecă importantă ce face trecerea la "magistrala" vieții.

4. Care au fost factorii care au dus la o colaborare fructuoasă între școală și comunitate?

Școala nu-și poate urma cursul fără o bună colaborare cu părinții elevilor și cu comunitatea locală. Relațiile elev-elev, elev-profesor și profesor-părinți, sunt elementele forte în procesul educațional. Școala nu înseamnă doar învățare, ci și educare și chiar autoeducare.

Să nu uităm însă și de relația cu comunitatea locală. Este cea care a creat un mediu ambiant prin modernizarea școlilor cu mobilier, laboratoare de informatică și chiar din această iarnă, cu centrale termice.

5. Ce planuri de viitor aveți?

Planuri de viitor? Un prim proiect demarează prin această revistă. Ne propunem implicarea elevilor în orice activitate extracurriculară. Din iarnă, vrem ca școala noastră să intre într-un Proiect Comenius. De asemenea avem ca plan de viitor participarea elevilor la olimpiade și concursuri, unde sperăm să avem rezultate bune și foarte bune. Vom munci alături (profesori și elevi) pentru obținerea unor rezultate bune la Evaluarea Națională, ca elevii noștri să aibă șansa înscrierii la liceele cele mai bune din țară.

*Urez elevilor și colegilor realizarea obiectivelor propuse la începerea anului școlar 2010-2011 și colectivului de redacție al revistei, **BATĂ** !*

Director: Sanda Gabriela NEACȘU

Datini și obiceiuri în Roata de Jos

Din generație în generație s-au păstrat tradițiile românești ocazionate de evenimente din ciclul vieții: nunta, nașterea, botezul, tăierea moșului, moartea și obiceiuri calendaristice legate de sărbătorile de iarnă, primăvară, vară și altele. Toate acestea fac parte din sfera folclorului, care cuprinde manifestările spirituale ale poporului și oglindesc raportul omului cu natura, cu viața socială, fiind, sub influența credințelor și a superstițiilor moștenite din trecut.

Locuitorii din Roata de Jos au avut întotdeauna o bogată viață spirituală. Oameni harnici și optimiști, ei și-au trăit viața în strânsă armonie între ei și cu natura înconjurătoare sub semnul sacrosanct al divinității. Vom prezenta în acest număr și în cele ce vor urma obiceiurile și tradițiile păstrate din moși – strămoși. În acest număr vom descoperi manifestarea din ciclul vieții, și anume **nunta**.

Nunta

👰 **Peșitul** – Tânărul, împreună cu părinții și alte câteva rude mergeau la părinții fetei s-o ceară în căsătorie. Printre altele, aduceau o sticlă cu rachiu sau o ploscă de lemn sculptat bogată, cu o fundă roșie, pe care o puneau jos. Dacă fata o ridică însemna că accepta, dacă nu, prezența băiatului era de prisos.

Momentele principale ale nunților erau și mai sunt (pe alocuri) Fedeleșul cu bărbieritul ginereului, gătitul miresei, udatul miresei, gătitul bradului, Nuneasca, legatul miresei, jucatul lumânărilor și rachiul roșu.

👰 **Fedeleșul** – Sâmbătă seara, se adunau acasă la ginere pocânzeii (prieteni și rudele acestuia) și, în acordul muzicii lăutărești, care conține texte speciale, se chefuliește și se dansează. Este un fel de a spune adio burlăciei. Punctul culminant este "bărbieritul ginereului". Se alege „bărbierul” – un băiat din neamul ginereului, se pun bani sub piciorul drept al acestuia iar apoi el se apucă de „ras”. La sfârșit, „bărbierul” primește un plocon, iar lăutarii bani.

Va urma...

Albu Valentina, clasa a VIII a C

Drăghiciu Oana Daria, clasa a VIII a D

Având în vedere strânsa colaborare dintre Poliția Română și instituțiile de învățământ la nivel național, activitățile desfășurate și importanța asigurării unui climat corespunzător desfășurării normale a procesului educativ în cadrul acestor instituții, lucrătorii Postului de Poliție Roata de Jos vă transmit acordul în desfășurarea oricărui proiecte de colaborare și sprijinul pentru executarea acestora în siguranță și cu respectarea prevederilor legale.

Totodată, luând în considerare solicitarea dumneavoastră de feedback adresată lucrătorilor acestui Post de Poliție, am răspuns întrebărilor adresate de elevii din cadrul Școlii Generale Roata de Jos:

✍ În ce constă comunicarea dintre instituția pe care o reprezentați și școala noastră și cum influențează comportamentul elevilor?

Comunicarea reprezintă baza unei strânse legături între poliție și instituțiile de învățământ reprezentate atât de cadrele didactice cât și de elevii și părinții implicați în procesul educațional. La nivelul comunei Roata de Jos comunicarea dintre cele două instituții constă în derularea unor activități și proiecte comune cu rol educativ, în vederea asigurării unui climat de siguranță publică în incinta și zona adiacentă unităților de învățământ de pe raza comunei Roata de Jos, prevenirea fenomenului de absenteism școlar, identificării și tragerii la răspundere atât a elevilor cât și a celorlalte persoane care încalcă prevederile legale, aduc atingere prestigiului celor două instituții, sau nu respectă Regulamentul de Ordine Interioară al Școlii. Totodată strânsa legătură și comunicarea eficientă dintre reprezentanții școlii, elevi, părinți și organele de poliție au ca efect depistarea la timp a faptelor de acest gen, combaterea lor precum și motivarea elevilor de a adopta un comportament adecvat statutului și instituției din care fac parte, de a sesiza profesorii, diriginții sau poliția ori de câte ori devin victime sau pur și simplu caută sprijin moral.

✍ Cum vedeți pe viitor colaborarea dintre instituția pe care o reprezentați și școala noastră?

Între aceste două instituții există o strânsă colaborare ce se consolidează odată cu trecerea timpului. Credem că pe viitor, datorită acestui parteneriat POLIȚIE-ȘCOALA numărul faptelor de încălcare a prevederilor legale se va reduce simțitor, iar în cadrul instituțiilor de învățământ va predomina un climat de ordine și siguranță publică.

✍ Ce măsuri luați pentru prevenirea violenței în școala?

În vederea prevenirii violenței în școală se impun a fi desfășurate o serie de activități printre care:

- Informarea elevilor cu privire la consecințele comiterii de infracțiuni precum și la modalitățile de autoprotecție;
- Identificarea persoanelor a căror prezență în școală sau în zona adiacentă nu este justificată sau amenință în vreun fel buna desfășurare a procesului de învățământ;
- Identificarea elevilor problemă sau care absentează în mod regulat de la cursuri, a locurilor pe care le frecventează și tragerea acestora la răspundere conform Regulamentului de Ordine Interioară al Școlii și prevederilor legale;
- Motivarea elevilor de a-și schimba comportamentul față de elevii care comit astfel de fapte în sensul nepromovării comportamentelor de acest gen și izolării acestora și de a semnală orice încălcare a R.O.I. și a legilor în vigoare.

✍ Credeți că ședințele agenților ar trebui să fie mai frecvente?

Cu siguranță DA, întrucât întâlnirile, ședințele reprezintă forme de comunicare și colaborare dintre școală și poliție.

Recomandări către elevi:

- ✍ Fiți preocupați de activitățile educative și descurajați comportamentele neadecvate!
- ✍ Aveți curajul de a spune „NU” necunoscuților și cereți ajutorul ori de câte ori aveți nevoie!
- ✍ Considerați Școala și Poliția prietenii voștri! În cadrul acestor instituții sunt persoane care vă ajută, vă apără și care vă îndrumă spre a ajunge acolo unde vă doriți, a urca pe scara societății și a fi demni de respectul celor din jur.
- ✍ Sprijiniți cadrele didactice astfel încât procesul educațional să se poată desfășura în condiții optime!

Interviu realizat de elevii: Călin Costin, Olteanu Mihaela, Olteanu Nicoleta, Trîncă Florentin, Popescu Maria

Profesor coordonator: Ionică STEMATE

✍ *În ce constă comunicarea dintre instituția pe care o reprezentați și școala noastră? Cum influențează comunitatea dumneavoastră evoluția elevilor?*

Comunicarea dintre instituțiile noastre constă în vizite periodice pentru evaluarea stării de sănătate a colectivității și, atunci când trebuie efectuată, imunizarea (vaccinarea) conform programărilor Ministerului Sănătății.

✍ *Aveți sau ați avut copii în școală? Dacă răspunsul este afirmativ, aveți vreun regret în privința instruirii didactice pe care au primit-o copiii dumneavoastră?*

Am două fete – cea mare salariată, cea mică studentă la Medicină. Referitor la a doua întrebare, copiilor ar trebui să le fie transmise mai multe cunoștințe despre sănătate.

✍ *Cum vedeți în viitor colaborarea dintre instituția dumneavoastră și școală?*

Intenția noastră este să îmbunătățim colaborarea între cabinetul medical și școală. Elevii se pot adresa oricând cabinetului nostru. Când sunt probleme ce privesc colectivitatea, acestea trebuiesc semnalate dirigintelui sau directorului.

✍ *Cu ce probleme vă confrunțați în relația dintre școală și unitatea dumneavoastră medicală?*

Nu există o problemă majoră în această relație.

✍ *De ce s-au redus vizitele medicilor (asistentelor) în școală?*

Cauzele diminuării numărului de vizite în școală s-a redus datorită programului foarte încărcat și a numărului redus de asistenți.

✍ *Care sunt, din punctul dumneavoastră de vedere, demersurile pe care școala ar trebui să le facă pentru o mai bună colaborare?*

Elevii și domnii diriginți ar trebui să solicite prezența noastră în școală, în vederea unor viitoare colaborări.

Interviu realizat de elevii: Călin Costin, Olteanu Mihaela, Olteanu Nicoleta, Trîncă Florentin, Popescu Maria

Profesor coordonator: Ionică STEMATE

Știți că...

- ✓ Bicarbonatul de sodiu și căpșunile contribuie la albirea dinților, usturoiul este de mare ajutor pentru atleții care s-au rănit la picior?
- ✓ Persoanele sedentare sunt cei mai fideli clienți ai doctorilor? 8 din 10 oameni nu fac niciun fel de exerciții fizice.
- ✓ Abilitatea de a fi cu simțurile treze durează în jur de 10 ore după un somn de o oră. Recordul de "cât poți rezista fără să dormi" este de 11 zile?
- ✓ 70% dintre fumătorii înrăiți riscă să surzească? Dependenții de tabac sunt de patru ori mai predispuși decât nefumătorii să doarmă prost noaptea.
- ✓ Riscul de cancer crește la tinerii și la animalele de casă care inhalează pasiv fumul de țigară?
- ✓ Corpul uman poate produce singur aspirină, dacă alimentația cuprinde suficiente fructe și legume?

☞ Sunteți mulțumit de relația dintre parohie și școală?

Să spunem că începând și cu acest proiect desfășurat în colaborare cu școala, lucrurile or să intre pe un făgaș normal, adică cel al Binelui. Până acum n-a fost așa cum mi-am dorit.

☞ Cum ar putea Biserica să influențeze comportamentul elevilor?

În primul rând biserica pune la dispoziția oricărui om lucrurile necesare vieții, mai ales din punct de vedere sufletesc. În momentul în care conștiința, pe care o are fiecare om, este curată, omul respectiv va ști ce are de făcut pentru că fiecare avem un Liber Arbitru. Fiecare dintre noi avem posibilitatea de-a lungul vieții să alegem ceea ce este bine și ceea ce este rău. În momentul în care omul vine la Biserică își dă seama că păcatele pe care le-a acumulat sunt destul de mari. Păcate are orice om. Iar în momentul în care nu obișnuim de mici să mergem la Biserică, în nici un caz nu vom reuși la vârsta a doua sau a treia să ne impunem acest lucru.

☞ Ce schimbări ați face în ceea ce privește relația cu școala?

Fiecare om trebuie să-și dea seama de importanța lucrurilor pe care trebuie să le înmagazineze și pe care le are de învățat. Trebuie să ne axăm foarte mult pe ceea ce ne dorim în viață.

☞ În momentul în care ați fost investit cu această funcție, care erau relațiile Bisericii cu Școala?

Întotdeauna mi-a plăcut să am o relație cât mai apropiată cu școala, nu numai pentru faptul că e un lucru firesc ci și pentru faptul că tinerii din ziua de astăzi au nevoie de un sprijin din punct de vedere sufletesc. E bine ca această relație să fie de durată pentru că după școală există o „școală” a vieții în care Biserica are un rol foarte important. Întotdeauna avem nevoie de un sprijin din punct de vedere sufletesc.

☞ Puteți să ne dați detalii despre parohia dumneavoastră? Când a fost pictată biserica?

Biserica a fost zidită la sfârșitul secolului al XIX-lea. Are o poveste foarte interesantă prin faptul că la început a fost construită din dorința credincioșilor de a avea o biserică a lor în partea aceasta a comunei. A fost ridicată de o familie de moșieri numită Buescu care se pare că avea o avere foarte mare, însă nu a fost terminată nici măcar de fiica acestora. Ea a fost acoperită abia în anul 1930, perioadă în care ajunsese într-o stare continuă de degradare, lucru care se vede și în zilele noastre. Faptul că pictura nu rezistă în partea de jos e dovada acestui lucru. Pictura a fost refăcută în 1986 dar în continuare mai necesită mici reparații.

☞ Care este frecvența cu care elevii vin la biserică?

Elevii vin destul de rar și foarte puțin, adică sunt doar două fete care vin în fiecare Duminică.

☞ Ce credeți că ar putea să-i atragă pe copii la Biserică?

În primul rând ar trebui familia, deoarece familia este cea care ar putea să-i îndrume și să-i facă pe toți copiii să realizeze că iubirea de Dumnezeu este necesară.

Interviu realizat de elevii: Călin Costin, Olteanu Mihaela, Olteanu Nicoleta, Trîncă Florentin, Popescu Maria

Grădinița nr. 2 "Roata de Jos"

Începutul de an școlar s-a apropiat cu pași repezi. Mai avem o zi de vacanță, încă una și...

Am venit la grădinița!!! Un nou an școlar, un nou început. După evaluarea inițială, într-o zi pe care am petrecut-o în natură, am sesizat că afară se petrec schimbări legate de culoarea ierbii și a frunzelor, oamenii sunt mai grabiți ca niciodată, pasările călătorești nu se mai aud ciripind printre crengile copacilor.

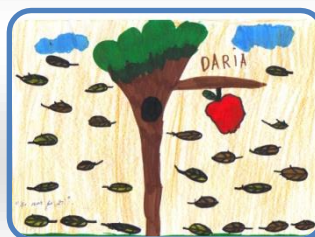
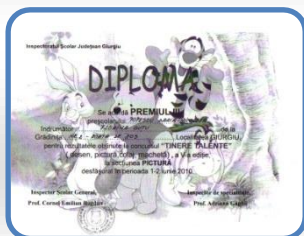
A fost momentul de început pentru proiectul tematic „Toamna”, derulat pe parcursul a 5 săptămâni, timp în care sperăm să descoperim cât mai multe secrete ale toamnei alături de educatoarele noastre: **Măreș Adriana** și **Gutu Florina**..

Prescolarii grupelor
„Veveritele” și „Iepurașii” de la
Grădinița nr. 2, Roata de Jos

Grădinița nr. 2 "Roata de Jos"

Concursul județean "TINERE TALENTE", iunie 2010

Anul acesta, în perioada 1-2 iunie 2010, s-a desfășurat concursul județean „**Tinere talente**”

Ajunsă la a cincea ediție, competiția esteticului și creativului s-a organizat la Giurgiu, unde au fost expuse lucrări ale preșcolarilor constând în desen, pictură, colaj și machetă.

Daria Nicoleta Popescu, fetița înscrisă la Grădinița nr. 2, Roata de Jos, s-a clasat a treia la secțiunea PICTURĂ.

Premiul a fost înmănat d-nei educatoare Florina Guțu, în cadrul consfătuirilor din toamna aceasta, și a constat într-o diplomă și o carte – enciclopedie „Viața la fermă”.

La grădiniță, Daria a primit recompensă în cadru festiv, invitați fiind și părinții preșcolarilor.

Fiecele anului

- Poveste creată -

Odată, demult trăia un bătrân care avea patru fiice.

Ajuns la o vârstă înaintată, bătrânul nu mai putea să plece de acasă, însă cele patru fiice ale sale îi erau de mare ajutor. Acestea se ocupau de casă, de ogoarele de la câmp și mergeau și în pădure să adune lemne pentru foc.

Într-o zi mai friguroasă cele patru fete au plecat la pădure să adune lemne pentru foc și mere pentru compot. Mergând prin pădure, fetele au întâlnit un biet cățeluș rănit. Fiecare dintre cele patru fete l-au ajutat cum au putut mai bine. Ba chiar și-au rupt și câte o bucatică din hăinuțele lor pentru a-l bandaja, apoi l-au ajutat să ajungă acasă.

Părinții cățelușului, văzând cât de bine îngrijit a fost acesta, ca drept răsplată pentru fapta bună pe care au făcut-o fetele le-au dăruit acestora patru rochii fermecate.

De cum au îmbrăcat fetele rochiile s-au transformat în zâne-anotimpuri și au devenit nemuritoare. Cea mai mică zână s-a numit Primăvara, cea de-a doua s-a numit Vara, cea de-a treia Toamna și ultima s-a numit Iarna.

Tatăl lor a primit o mantie care l-a însămănătoșit și l-a transformat pe acesta în bătrânul An. De atunci, vremea se scrie cu ajutorul anotimpurilor, iar fetele vin la tatăl lor o dată pe an și stau în vizită câte trei luni.

În tot acest timp oamenii se bucură de toate darurile fiicelor „Bătrânului An”.
Și-au încălecat pe-o iapă frumoasă și v-am spus povestea noastră!

Ora de pictură

Vineri... final de săptămână de școală!

În ziua aceasta avem, în sfârșit, ora de educație plastică! De câte ori îmi pregătesc materialele necesare orei de desen din această zi, mă bucur nespul!

La fiecare oră de desen, doamna învățătoare ne pune muzică lentă. Zice că „pe fundal muzical, pensula zboară ușor precum un fluture primăvara”. Apoi, cu toate ustensilele pregătite, așteptăm indicațiile doamnei învățătoare.

Mă apuc de pictat și mă gândesc la combinațiile de culori cele mai năstrușnice pe care le pot prepara, bineînțeles, respectând tema sugerată, „Sfârșit de toamnă”. Aplic fondul în culorile anotimpului prezentat, împărțind foaia în două părți: partea de sus reprezintă cerul plumburiu, încărcat de nori grei, iar partea de jos reprezintă pământul galben-ruginiu, acoperit de-un covor foșnitor de frunze arămii. Pomii rămân ca niște uriași cu brațele întinse spre cer, iar în zare stoluri de păsări părăsesc meleagurile, îndreptându-se spre țările cu lumină.

Observ cum, cu mânuța mea, reușesc să pătrund într-o lume de basm al cărei personaj principal sunt eu, copilul de școală primară, așezat în prima bancă, pe rândul de la fereastră. Pensula fermecată alunecă lent, purtată în toate direcțiile de mânuța mea. Închei povestea mea pictată, o prezint colegilor, iar doamna mă felicită și de data aceasta!

Elev Crăcan Alexandru, clasa a IV-a

Despre

Consiliul elevilor din școala noastră

Consiliul Județean al elevilor

Îndrăgiți profesori și dragi elevi, după cum știți în luna octombrie 2010, s-a desfășurat acțiunea de alegere a președintelui Consiliului Școlar al elevilor din școala noastră. La această acțiune au participat trei candidați: Arsene Luminița (clasa a VII-a A), Moraru Liviu și Turtică Andrei (clasa a VI-a A).

Fiecare dintre noi și-a prezentat obiectivele privind procesul de învățământ și drepturile elevilor. Într-o urnă special amenajată, ceilalți elevi au votat, câștigător și reprezentant al tuturor elevilor, fiind ales eu, Turtică Andrei.

Din cadrul Consiliului Școlar al elevilor din școala noastră fac parte președinții claselor de gimnaziu, după cum urmează: Grigore Andreea, Guțu Miruna, Voicu Andra, Grigore Gabriela, Dincă Viorel, Arsene Luminița, Sărăcuțu Sergiu, Olteanu Mihaela Georgiana, Popescu Maria-Cristina, Ioniță Oana Mădălina, Drăghiciu Daria.

Pe 11 noiembrie am participat în orașul Giurgiu la alegerea președintelui Consiliului Județean al elevilor. Am acordat mare atenție și interes acestui eveniment. Am fotografiat și chiar filmat evenimentul.

Președinte al acestui consiliu a fost aleasă, prin vot, eleva Dobriș Georgiana, reprezentanta Liceului Tudor Vianu.

Promit să vă țin la curent cu noutăți interesante pentru noi, iar prima ar fi înființarea unei șezători literare numită **Mici poezi, mici prozatori, mici actori**, în cadrul căreia sunteți invitați fiecare dintre voi să participați cu creații proprii (poezie, proză, cântece, scenete etc.). Cele mai frumoase creații vor fi premiate și publicate în revista școlii noastre. La această șezătoare ne vom întâlni lunar, prima întâlnire fiind în luna decembrie a acestui an. Alte informații vă voi prezenta în luna în curs. De asemenea, pentru elevii claselor a VIII-a îi informez că au apărut pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării modele de subiecte la limba română și matematică pentru Evaluarea Națională 2010-2011.

Până data viitoare urez profesorilor RĂBDARE (cu noi și nu numai), iar elevilor :FIȚI

steti
Atenți
Respectuoși

Turtică Andrei, clasa a VI a A

Cine sunt eu?

Îți propun un joc care se cheamă **ABC despre mine**.

- Scrie în căsuțele de pe verticală literele numelui tău.
- În dreptul fiecărei litere, pe orizontală, notează una sau două trăsături care crezi că te caracterizează și care încep cu litera respectivă.
- Pont! Dacă numele tău e prea lung poți folosi o prescurtare a acestuia sau o poreclă pe care o folosesc prietenii tăi când ți se adresează.
- În chenar lipește o fotografie sau desenează-ți autoportretul.

Toamna

În copaci încep să cadă,
Câte-o frunză, câte două
Toamna iar își îmbracă,
Deîndată haină nouă.

În grădina neudată
Toate florile se plâng:
- Ne mai cade o petală!
- Și-o să tremurăm de frig!

Lâng-o frunză de urzică
Un greier stă plângând.
- Toată vara am cântat,
Acum o să mor de frig.

Dintr-un colț zice furnica:
- Acum stai să te socoți?
Toată vara ai cântat,
Acum joacă dacă poți!

VLAICU Alina Mirela, cl. a VIII a D

Magia ramurii de aur

Ștefănel era un copil sărac. Deoarece tatăl lui nu mai era, Ștefănel nu mai mergea la școală, ci avea grijă de mama lui bolnavă și de surioara lui mai mică. În fiecare zi Ștefănel mergea în pădure, căra lemne pentru iarnă și mergea să mai ajute alți oameni pentru ceva de mâncare. Într-o zi, Ștefănel mergea prin pădure, când dă de un stejar. În acel moment stejarul deschise ochii și îi spuse băiatului:

- Copile, știi că ești un copil bun și bunătatea ta va fi răsplătită!
- Cum va fi răsplătită?
- Vezi creanga aceea de sus?
- O văd!
- Ia-o! Acea ramură e magică, îți îndeplinește orice dorință. Dar dacă într-o zi vei înceta să mai fii bun, magia se va pierde.
- Mulțumesc, stejar bun!

Fericit, Ștefănel merge acasă și își pune multe dorințe. El își dorește o casă mare, vrea să meargă la școală, vrea ca mama lui să fie sănătoasă și surioara lui să aibă o copilărie frumoasă. Acum Ștefănel merge la școală, învață și este fericit. El a devenit un mare afacerist, are mulți bani și familia lui aproape. Dar, într-o zi, la ușa casei lui Ștefan bate o femeie cu un copil în brațe. Acea femeie era stejarul din pădure. Vroia să vadă ce suflet mai are Ștefănel. Ea ceru de mâncare, dar Ștefan a gonit-o de la ușa lui. Atunci, el s-a trezit în vechea lui casă săracă și ramura de aur a dispărut. Ștefan era iar sărac... acum el și-a amintit vorbele stejarului: „oricât de bogat ai fi să nu uiți niciodată de unde ai plecat...”.

PURCEA Georgiana Isabela, cl. a VIII a D

Totul se plătește

*„Prost să fii, noroc să ai”
Spune acel vechi proverb.
Chiar suntem atât de lași?
Mă întreb și vă întreb.*

*„Ai carte, atunci ai parte”,
Pe la noi, asta nu ține,
Nu-i la modă și pace,
Prost să fii, să-ți meargă bine.*

*„Minte și corp sănătos”,
Asta iar e depășită.*

*Drogurile sunt la modă
Și să tragi bine din pipă.*

*Națiune, națiune,
Pentru ce-au luptat ai tăi
Dacă tot ce-au vrut să fie
E pe apa sâmbetei?*

*De nu te deștepți române
Vai de capul tău va fi,
Timpul nu se mai întoarce,
Toate tu le vei plăti...*

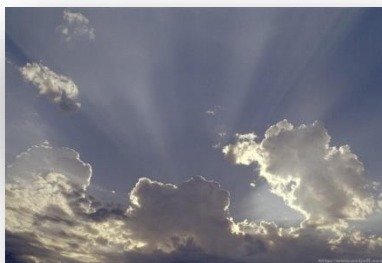

DOBRE Ionela, cl. a VIII a C

O alergare în nori

*Cascade de lumini erup
Și cad și eu la fel ca ele,
Privind prin norii cenușii
Cum se scurg gândurile mele.*

*În trup presimt un vis măreț,
Ce-și cere dreptul la lumină...*

*Este puțin cam îndrăzneț,
Dar eu îi voi fi rădăcină.*

*Aici, totul pare frumos,
Este o lume minunată...
Iar norii nu sunt de prisos
Te face să visezi îndată.*

DOBRE Ionela, cl. a VIII a C

Revista școlii

*E-o singură revistă-n școală,
Blândă, caldă și domoală;
Poezii, compuneri mii,
Toate compuse de copii.*

*De la copiii isteți
Ai de unde să înveți.
Domnul diriginte-mparte,
Fiecăruia o carte,*

*Și cu toți o admirăm,
Ceva, ceva tot învățăm.
Revista asta nu e rea
Și noi ne mândrim cu ea.*

IONIȚĂ Oana, cl. a VIII a C

Matematica

Matematica-i un joc
Care nu-i deloc în top.
Cifre, litere-nvățate,
Pătrătoase și urâte,
Puncte, drepte, linii frânte,
Planuri și triunghiuri multe.

Bisectoare, înălțimi,
Distanțe și mulțimi,
Calcul, măsuri de unghiuri,
Mediane în triunghiuri,
Arii, perimetre,
Înălțimi și diametre.

Geometria-i cea mai tare
Ca o pată de culoare,
Iar algebra ca un glas
Mă îndrumă pas cu pas.
Toate-s lucruri învățate
Fără de care nu se poate.

ARSENE Adriana, cl. a VIII a D

Porumbelul păcii

Cu un trandafir în cioc
Ai venit să-mi porți noroc
Porumbelul alb al păcii
Vis suav al libertății.

Suflet blând, purtat de mare,
Puritate dintr-o floare,
Protejează-mă mereu
Că vîi de la Dumnezeu.

OLTEANU Nicoleta Mirela, cl. a VIII a D

Povestea unui fulg de nea

Orbrumă groasă a așternut o tristețe adâncă în inima naturii. Peste zi soarele, parcă cu un ultim efort, a zămbit tuturor viețuitoarelor, cu generozitate. Spre seară, atunci când ziua cade neputincioasă în plasa deasă a nopții, primii fulgi de zăpadă și-au făcut apariția. Nu mult timp i-a trebuit iernii să se proclame stăpână în cer, dar și pe pământ. Norii negri-albastrii, plini de zăpadă, amenințau satul care adormea, încet, încet. Am adormit și eu, cu o ușoară teamă. Bucuria iernii ce avea să vină mi-a stăpânit visele. Puțin confuză m-a trezit în dimineața în care ninsoarea se așternuse ca un văl peste satul încă adormit. Era liniște acum. Totul parcă încremenise într-o mantie alb - argintie. Am făcut doi, trei pași și mi-am simțit nasul pentru o clipă rece și umed, semn că lucrurile nu vor rămâne așa. Dar nu, un vânt rebel făcu ca fulgii să

dispară, treptat, unul câte unul. Dar unul, doar unul, o stea strălucitoare, atât de gingaș răsare înaintea tuturor. Se apropie de pământ, timp în care intră în dansul plin de fantezie al vântului. E fermecător să-i vezi zburând... totul e atât de fantastic.

De parcă nu ar fi făcut suficiente eforturi pentru a mă uimi, se ridică iar, coboară și iar se ridică. Un vânt adânc, șuierător, le frânge în mod năprasnic dansul lor magic din înalțuri, aruncându-i nemilos spre pământul pe jumătate înghețat. Dar el, eroul meu, rămâne sub bolta cerească, strălucind pentru ultima oară. Ostenit, parcă își îndreaptă împărăteasca făptură spre același negru și întunecat pământ, de sub giulgiul alb al iernii. Se oprește în palma mea. Îi simt parcă durerea și tristețea pentru acest tragic sfârșit. Căldura mâinii mele îl face să strălucească cu putere o clipă, apoi îi curmă brusc magica plutire, transformându-l într-un firisor de rouă, într-o dimineață de iarnă care abia a început.

"Mult e dulce si frumoasa
Limba ce-o vorbim..."

Școala în **ROZĂ** comunitatii

Votează articolul preferat din revistă. Cei mai talentați colegi ai voștri pot câștiga concursul nostru lunar și își vor face oficial « debutul artistic » în cadrul șezătorii literare *Mici poeți, mici prozatori, mici actori*.

Alege articolul preferat din această revistă

NUME ARTICOL :

AUTOR :

Matematica este un joc care se joacă după anumite
reguli simple cu semne fără înțeles pe hârtie.

David Hilbert

Școala în ROȚĂ comunitatii

Frânturi de înțelepciune

Dragii noștri cititori,
Lansăm începând cu primul număr al revistei școlii noastre un
concurs matematic cu premii. Tot ce trebuie să faceți este să găsiți
rezolvarea corectă a problemei propuse de noi, să o scrieți pe
talonul atașat revistei și să o depuneți în urna specială. Mult
succes!

Olteanu Mihaela, clasa a VIII a A

**Trei frați vor să împartă în mod egal
bomboanele dintr-o cutie. Unul dintre ei
propune să ia câte 6 fiecare, al doilea câte
3 fiecare, iar al treilea câte 4 fiecare până
se termină bomboanele din cutie. De
fiecare dată rămâne însă în cutie o
bomboană. Puteți afla câte bomboane sunt
în cutie știind că în ea se află mai puțin de
40 de bomboane și mai mult de o
bomboană?**

Talon de concurs

SOLUȚIA PROBLEMEI DIN ACEST NUMĂR ESTE:

NUME:

CLASA:

Câteva date despre istoricul comunei Roata de Jos

Istoria societății omenеști pe teritoriul localității Roata și împrejurimilor sale, similare numeroaselor așezări omenеști de pe teritoriul României, își are originile în cele mai îndepărtate vremuri, încă din paleolitic. Istoricii Radu Florescu și I. Miclea, în lucrarea "Dacia preistorică", menționau: "Cultura de prun e caracteristică paleoliticului prin unelte confecționate de om obținute prin amenajarea unor bolovani de silex culeși din apele râului sau din râpe. Aria acestei culturi cuprinde o mică zonă și anume Valea Oltului inferior și mijlociu cu afluenții săi, precum și valea câtorva râuri cuprinse între Olt și Dâmbovița, cum sunt Mozacul și Dâmbovicul".

În ultimii ani, pe raza localității au mai apărut și alte urme materiale străvechi, conturându-se două noi zone de interes arheologic. "La Bold", de pildă, punct situat în sudul satului Roata Mică la circa 300 de metri de drumul județean 601, pe partea stângă a unui braț al pârâului Dâmbovic, cu ocazia unor săpături pentru montarea unei conducte, cupa excavatorului a scos la lumină numeroase fragmente ceramice. De asemenea, în Valea Chiricanului, la marginea pădurii Sf. Gheorghe, au fost descoperite alte fragmente de vase din ceramică și un topor de piatră șlefuită. Obiectele găsite pe raza localității Roata dovedesc existența pe aceste meleaguri a unei populații preistorice cu un anumit grad de civilizație, apoi a celor traco-getice, care foloseau unelte și arme de fier, se ocupau cu agricultura, meșteșugurile, olăritul, creșterea animalelor și comerțul.

La o sută douăzeci și unu de ani de la întemeierea Țării Românești, consemnată în Cronica pictată de la Viena, voievodul Vladislav al II - lea (1447- 1456), în cetatea de scaun de la Târgoviște, emitea un hrisov, scris de gramaticul Dragomir, la care sunt atestate Roata, Mârșa și Uiești de pe Dâmbovic și alte locuri. 5 august 1451, reprezintă data când este menționată pentru prima oară într-un document oficial existența localității Roata, precum și a satelor Mârșa și Uiești de pe malul Dâmbovicului.

După războiul din 1574 între Alexandru al II -lea și Ioan Vodă cel Viteaz, sunt impuse noi dări marii majorității a populației, pe fondul unor mari lipsuri și boli necruțătoare.

Putem spune că localitatea Roata își trage numele de la **roata de căruță**, presupunând că o parte din locuitori se ocupau cu confecționarea roților de car, sau că pe Valea Dâmbovicului existau de foarte timpuriu roți de udat grădinile de zarzavat.

În luptele din 1916- 1928 de la Mărăști, Mărășești, Oituz și Dragoslavele s-au jertfit "116 roteni". Memoria lor este cinstită printr-un monument ridicat în centrul comunei, în anul 1936, în

apropierea monumentului eroilor din Războiul de Independență.

După Revoluția din decembrie 1989, comuna Roata de Jos s-a înscris pe noua cale a democrației, a pluralismului politic și al respectării drepturilor fiecărui cetățean la opinie, la propriile convingeri ideologice și politice.

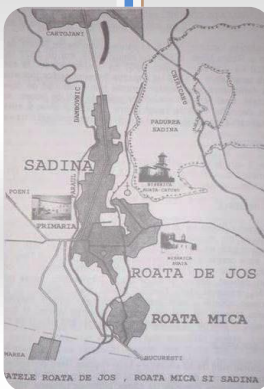
Pe măsură ce se înaintează în timp, și pe măsură ce s-a dezvoltat tehnica în domeniul cartografiei, informațiile abundă, apar hărți mai precise și mai

multe.

Roata este înconjurată de localitățile: Baci, Purani, Butești, Poeni, Cartojani, Crevedia și Mârșa. De-a lungul vremii, unele localități au dispărut, altele s-au contopit cu alte sate (Ciupagea – Mârșa, Cotorani – Baci) sau și-au schimbat denumirea (Golasiei – Dealu, Preajba – Poeni). Zgăia sau Sgai în unele documente, a fost denumirea satului Roata de Jos, și în sec al XIX -lea a fost dat Rudarilor – satul de țigani lingurari al moșiei Costache Buescu. Acum, vechiul Rudari se numește Roata Mica. La rândul său, Roata – Cătinu devine Roata de Sus. Moșteni, sat de moșteni, țărani liberi, cu pământurile lor, stăpânite în devălmășie, nu se știe de când este atestat în documente.

"Roata – străveche așezare din Țara Vlahilor"

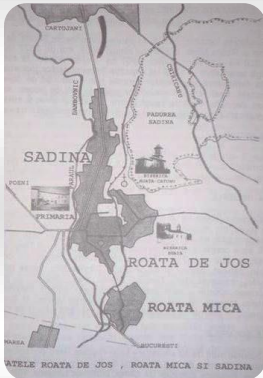
Constantin Stănescu, Marin Stănescu, Ion Stănescu, Gheorghe Marinică –coordonator
Editura PRINTEURO PLOIESTI 200

Să cunoaștem lumea

Roata de Jos

Comuna Roata de Jos din județul Giurgiu este situată pe râul Dâmbovnic în locul vechilor codrii ai Vlăsiei și deține un tezaur de relicve arheologice și monede romane și grecești care ne indică faptul că această vatră este locuită încă din paleolitic și ocupațiile de bază erau: agricultura, creșterea animalelor, confecționarea uneltelor din piatră, bronz și fier, dar și practicarea comerțului cu celelalte zone locuite de geto-daci.

Comuna Roata de Jos este așezată în extremitatea de NV a județului Giurgiu, pe malul stâng al râului Dâmbovnic, la o distanță de 90 km de municipiul și reședința de județ, Giurgiu și 47 de km de București. Este străbătută de drumurile județene 601 și 611 în lungime de 8 km.

Roata de Jos se află pe coordonatele geografice 25grade 22'25" longitudine estică și 44 grade 24'30" latitudine nordică. Comuna se compune din satele: Roata de Jos – reședința de comună, Roata Mică, Sadina și Cartojani, care a fost comună separată până în anul 1968.

Harta satelor comunei Roata de Jos

Suprafața comunei este de

8286,58 ha, din care intravilan 458 ha.

Vecini: la N-V comuna Gratia

La S comuna Mârșă

La V satul Baci

La E comuna Crevedia Mare

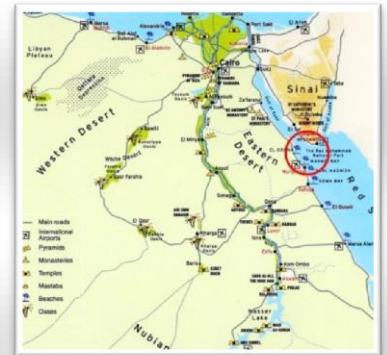
Relief: Comuna Roata de Jos se află în câmpia Găvanu-Burdea, care face parte din Câmpia Română în subdiviziunea Câmpia Dâmbovnicului, situată la o altitudine de 100-122 m față de nivelul mării, care crește spre NNW la 130-132 m.

Albu Valentina, clasa a VIII a C

Egipt

Egiptul se află în partea nord-estică a continentului african, pe țărmurile a două mări. În partea de nord, Egiptul este scăldat de Marea Mediterană la est și de Marea Roșie.

Se învecinează la vest cu Libia, la sud cu Sudan și la nord-est cu Israel. Între deșert și țărmul muntos al Mării Roșii, întregul teritoriu este străbătut de fluviul Nil.

Cele mai cunoscute atracții turistice ale orașului Cairo sunt monumentele și relicvele Egiptului din perioada faraonilor. Pe primul loc din acest punct de vedere, se situează Muzeul de Antichități Egiptene. Cele mai apreciate piese ale colecției sunt comorile găsite în mormântul lui Tutankhamon și cele 12 mumii expuse în boxe în vid. Cele mai faimoase monumente ale Egiptului - piramidele și Sfinxul - nu sunt în Cairo, ci în suburbia Gizeh. Aici se poate vizita Piramida lui Keops, una dintre minunile lumii antice. Celelalte piramide sunt la o zi distanță sud de Gizeh, la Saqqara și Dashur.

Complexul de la Gizeh

Piramidele de la Gizeh au fost construite în timpul dinastiei a IV-a. Data construirii lor este greu de precizat; s-au emis până astăzi multe ipoteze, care au condus la o serie de date, cuprinse între secolele XXX și XVIII î.Hr.

Marea majoritate a cercetătorilor situează dinastia a IV-a între anii 2720-2560, sau 2550-2450 î.Hr. Cele trei piramide mai mari, în ordinea vechimii și mărimii lor, sunt atribuite faraonilor: Keops (Piramida cea mare), Kefren și Mikerinos. Pentru a le putea compara, dăm dimensiunile lor caracteristice și anume înălțimea h și latura bazei l la data construcției (astăzi au câțiva metri mai puțin), în cifre rotunjite: Keops: h=148m; l=233m; Kefren: h=143m; l=215m; Mikerinos: h=66m; l=108m. Cele patru fețe laterale ale acestor piramide, respectiv egale între ele, sunt orientate către cele patru puncte cardinale, iar înclinarea lor față de orizontală este sensibil aceeași, de 51°

Matei Mirel, clasa a VIII a D

Avem un singur Pământ -Educație ecologică

Omul, ființa supremă de pe Pământ

Avem un singur Pământ (casa noastră), și nu conștientizăm că ne este vital. Privind planeta, constatăm, că din ce în ce mai multe regiuni, state, se confruntă cu foarte multe probleme. Deși suntem considerați ființe inteligente, nu luăm sau nu vrem să luăm nici un fel de măsuri pentru ca fiecare să beneficieze de strictul necesar (hrană, apă). Numai că, „locuind” toți în aceeași „casă”, efectele acestei stări se vor răstrânge asupra tuturor. Pe termen lung, există două probleme foarte grave cu care se confruntă omenirea: resursele ori repartitia inegală a lor și poluarea, ultima care pe zi ce trece devine tot mai alarmantă. Nu trebuie să amintim aici că poluarea afectează puternic sănătatea naturii, implicit pe cea a populației.

Cu toate acestea, conștienți fiind, nu se iau măsuri ba din contră, fenomenul de poluare continuă cu intensitate din ce în ce mai mare.

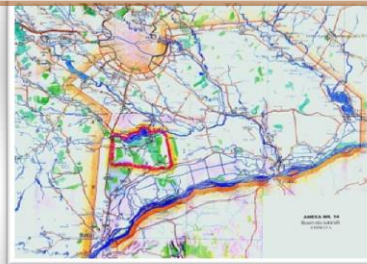
Sunt multe de spus.... În cele ce urmează voi scrie câteva cuvinte despre poluare.

Acest proces este facilitat printre altele de distrugerea masivă a pădurilor, poluarea apelor, aerului și a solului. Acesta este prețul pe care trebuie să-l plătim pentru bunăstarea și confortul a 30% din populația Terrei. „Motorul” principal al poluării este industria, care încă mai folosește ca materii prime combustibili fosili și alte substanțe cu efecte dezastruoase. Un singur exemplu doresc să menționez, și anume petrolul, „sângele” (otrăvit) al transportului. Toți suntem conștienți că poate fi înlocuit, și încă foarte rapid, însă la mijloc sunt foarte multe interese, neținându-se cont de sănătatea planetei.

Prof. STEMATE Ionică

Delta Neajlovului

Parcul natural Comana

Parcul natural Comana se află în bazinul hidrografic al Argeșului, la contactul Câmpiei Găvanu-Burdea cu Câmpia Burnasului, pe teritoriul județului Giurgiu. Acest parc se suprapune în cea mai mare parte așa-numitei „Delta Neajlovului”.

Într-o oarecare măsură „Delta Neajlovului” se aseamănă cu Delta Dunării având canale și mlaștini, printre care se află și Balta Comana.

În 2004, în această parte a Câmpiei Române se înființează Parcul natural Comana având o suprafață de 24963 ha dintre care 1180 ha aparțin Bălții Comana și peste 300 ha reprezentând zonele umede. La acestea se adaugă terenuri agricole, pășuni, islazuri, localități rurale și drumuri. Crearea acestui parc s-a datorat existenței Bălții Comana, a treia zonă umedă a țării (după Balta Mică a Brăilei și Delta Dunării) și a doua ca biodiversitate după Delta Dunării.

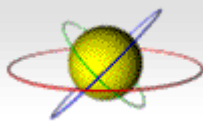
Balta Comana deține 13 specii de pește dintre care 5 sunt protejate pe plan național: cleanul, țigănușul, țiparul și două specii de guvizi. În rezervație habitează 31 specii de mamifere dintre care 5 sunt protejate (vidra și pisica sălbatică, șarpele de apă și de sticlă, amfibieni). La acestea se adaugă 20 de asociații vegetale, incluzând 1250 de specii de plante, peste 200 de specii și subspecii întâlnite în rezervațiile de bujor, ghimpe și mărgăritar, dintre care 70 pe cale de dispariție. În arealul Parcului se află și Mănăstirea Comana ridicată în timpul lui Ștefan Radu (1588) pe ruinele celei ctitorite de Vlad Țepeș.

Purcea Georgiana, clasa a VIII a D

Dragomir M. Hurmuzescu

 născut la 13 martie 1865, București – decedat la 31 mai 1954, București

În istoria fizicii românești un loc deosebit de important îl ocupă Dragomir Hurmuzescu, decanul fizicienilor români, figura reprezentativă a generației sale. El trăiește în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, într-o vreme în care partizani ai ideii de știință teoretică pură se lăsau greu convinși a coborî la aplicațiuni practice și încă în sânul universitar. În asemenea condiții meritele lui Dragomir Hurmuzescu, care înființează prima școală fizică din România la Iași, sunt cu atât mai mari. Dragomir Hurmuzescu se remarcă în mod strălucit la Sorbona și în 1890, după ce își dă licența în științe fizice ca șef de promoție, este admis să lucreze la laboratorul de cercetări al profesorului Lippman. Din această perioadă datează importantele sale descoperiri practice, de folosință imediată: dielectrina - "un izolan, alcătuit dintr-un amestec de sulf și parafină", dinamul cu voltaj mare și electroscoful Hurmuzescu. Aceste lucrări, ca și multe altele, îl impun definitiv în lumea științifică pe savantul român. În anul 1896, Dragomir Hurmuzescu de întoarce la Iași, cu o bogată experiență științifică și animat de dorința fierbinte de a ridica la un înalt nivel cercetarea științifică din România. Până la această dată, Hurmuzescu publicase 17 lucrări științifice, care i-au adus consacrarea pe plan mondial.

La 1 octombrie 1896 este numit conferențiar de fizică matematică la Facultatea de Științe din Iași. În 1897, este numit profesor suplinitor la catedra de gravitate, căldură și electricitate, catedra de curând înființată la Facultatea de științe din Iași. Din acest timp se ocupă cu organizarea unui laborator și de cercetări originale. În 1900 Dragomir Hurmuzescu devine profesor titular al Universității din Iași, părăsește învățământul secundar și se dedică exclusiv cercetărilor științifice. În acest scop, el organizează primul laborator de electricitate din țară, transformat apoi în școala de electricitate de pe lângă Universitatea din Iași (1900-1911). Aceasta este prima școală de fizică experimentală gen Lippman care îl consacră pe Hurmuzescu ca fondator al învățământului electronic din țara noastră. În general, perioada ieșeană se caracterizează printr-o activitate fecundă a învățământului românesc, prin susținerea și publicarea celor mai multe din lucrările sale de bază cu privire la razele X, prin cercetarea radioactivității petrolului și apelor minerale din România, și perfecționarea galvanometrelor.

De numele lui este legată și fondarea publicației periodice a Universității Analele științifice ale Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași. Această revistă a ajuns în curând la renume mondial și a contribuit cel mai mult la dezvoltarea și prestigiul centrului nostru științific. De la fondarea analelor, în 1900, până la plecarea lui din Iași, Dragomir Hurmuzescu a lucrat la ele în calitate de secretar de redacție. Profesorului Dragomir Hurmuzescu i se datorește și începuturile învățământului tehnic superior. Politehnica Gheorghe Asachi din Iași, înființată în 1939, are la bază școala de electricitate, pentru înființarea căreia Hurmuzescu a luptat începând din 1904 până la 1 noiembrie 1910. Perioada ieșeană a activității lui Hurmuzescu, începută în 1896, se termină în 1913, când este transferat la Universitatea din București, unde va continua activitatea de cercetare științifică. La Universitatea București, funcționează până în 1937, când iese la pensie. Aici organizează un Institut electrotehnic, după modelul celui din Iași, înființat tot de el. În cadrul acestui institut din București el organizează, în anul 1926, primul post de radiodifuziune din țară, face primele încercări la noi de transmisie prin telegrafie fără fir. Lucrările și cercetările sale îi aduc recunoașterea unanimă de către întreaga lume științifică. Este ales membru al Societăților franceze și germane de fizică, participă la congresele internaționale de la Bruxelles, Lausanne, Paris și Liege. În anul 1915 este numit membru corespondent al Academiei Române.

Manea Laurențiu, clasa a VIII a B

Evoluția chimiei ca știință

Chimia este știința care se ocupă cu studiul compoziției, proprietăților și transformărilor substanțelor din natură.

Lista pieselor componente care intră în construcția naturii însuflețite și neînsuflețite cuprinde până în prezent 104 elemente chimice.

Globul pământesc este un fel de laborator chimic uriaș care este în funcțiune de foarte mult timp. În el au apărut în diferite etape condiții pentru desfășurarea celor mai variate reacții.

Oamenii s-au desprins să facă și să utilizeze forme, să transforme blana animalelor în piele, să obțină fier din minereuri. Artă de a înfăptui anumite transformări chimice a fost considerată multă vreme sacră, intrând în atribuțiile preoților păgâni. Din experiența vechilor popoare s-au născut primele observații despre substanțe și transformările lor.

Cuvântul „chimie” provine de la grecescul „chymeia” care însemna topirea metalelor. În secolul III î.Hr. cuvântul Chemi era denumirea dată Egiptului însemnând „arta sfântă a preoților”. Se presupune că la începutul sec II, în Alexandria a luat naștere chimia.

În perioada antică un rol deosebit în studierea lumii înconjurătoare și a misterele acesteia au avut-o egiptenii, grecii și romanii. Când Imperiul Roman s-a prăbușit tot ce era mai bun în domeniul științei și al meșteșugurilor a fost preluat de arabi.

Arabii sunt cei care au dat numele alchimiei – „artă a transformării substanțelor”. Ei au adăugat prefixul „al” la cuvântul egiptean Kimia. Prin combinarea calităților celor patru elemente fundamentale ale lui Aristotel: pământul(uscă și rece), apa(rece și umedă), aerul(umed și cald) și focul(cald și uscat); alchimistii considerau că pot obține orice substanță.

Astăzi sub denumirea de alchimie înțelegem chimia antichității și a Evului Mediu.

În secolele XII-XIV eforturile alchimistilor arabi sunt continuate de alchimistii europeni. În laboratoarele lor tainice pline de fum și emanații ciudate, aceștia făceau experimente în dorința de a obține aur din metale simple cu ajutorul „pietrei filozofale”, sau de a obține elixirul vieții.

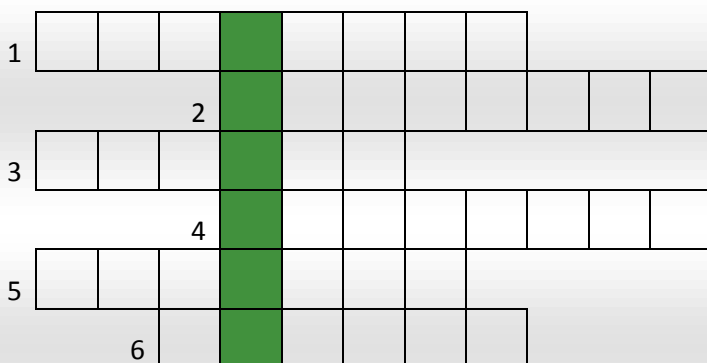
Toate acestea nu aveau nimic comun cu știința. Alchimia era mai degrabă o chimie aplicată, pusă pe temelii neștiințifice, absurde și în plus iscusit cifrată, o căutare oarbă pe un drum care nu ducea nicăieri. Unul dintre cei mai mari savanți ai Evului Mediu a fost călugărul englez Roger Bacon(1210-1292) care a descoperit praful de pușcă(produs din sulf,salpetru, cărbune). În sec XV un alt călugăr alchimist de origine germană Basil Valentin(1392-1450)care cunoștea metoda de preparare a acidului sulfuric din sulfat feros a reușit să obțină prin sublimare sulf aproape pur și stabilește și proprietatea acestuia.

Oamenii ajunseseră să cunoască o mulțime de compuși chimici. Ei învățaseră să fabrice sticla, utilizau praful de pușcă, băteau monezi, turnau zei din bronz și obțineau coloranți care și-au păstrat prospețimea în ciuda timpului care distruge totul. Sec XVII este secolul chimiei experimentale. Se inventează aparate și instrumente de laborator, se folosește balanța pentru determinarea greutateii substanțelor, se descoperă noi elemente chimice, spiritul de observație se ascute și răbdarea este pusă la grea încercare în timpul experimentelor ingenioase pe care chimiștii le fac în laboratoare rudimentare. Aceasta a fost primăvara furtunoasă a analizei chimice.

VA CONTINUA...

Călin Costin, clasa a VIII a B

Completați rebusul pentru a descoperi materia voastră preferată.

1. Grupa a IV a principală
2. Primul element din sistemul periodic
3. Element din grupa I principală
4. Simbolul chimic Mg
5. Metal din grupa I principală
6. Aproape singurul lichid

Paraschiv Claudia, clasa a VIII a A

Flora și fauna comunei Roata de Jos

Datorită condițiilor favorabile și nevoilor locuitorilor de cât mai mult teren arabil, pentru a practica agricultura, s-a procedat încă din secolele trecute la defrișarea pădurilor. În trecut, existau păduri întinse, care făceau parte din uriașul Codru al Vlasiei, dar astăzi au mai rămas din el doar câteva păduri izolate, pe arii restrânse: în apropierea localității Roata, pădurea Sadina, la sud, Negra, la est, Mierla și Sf. Gheorghe, și la vest, Braniștea. Teritoriul localității Roata corespunde zonei de vegetație de silvostepă, care face trecerea între pajiști și păduri și în care întâlnim stejari seculari, sau tufani, cum mai sunt numiți de carpen, tei argintiu, corn, soc, măr și cer, gherghinar, răsură (măceș), sânger, jugastru, lăstărișuri s.a. Pe porumbarul.

Pe malurile Dâmbovicului bună pentru confecționarea coșurilor, gospodăriile localnicilor. Pe terenul orezul, secara, ovăzul și porumbul), lucerna, tutunul și, din ce în ce mai formată din traista ciobanului, macul, pirul, păpădia, mușetelul, pelinul, pălămida și altele, multe naturistă tradițională. În locurile ca: pipirigul, stuful, rogozul, papura, gospodariilor există pomi fructiferi (mărul, părul, prunul, nukul, corcodușul sau zarzărul, caisul, vișinul, cireșul, dar și nelipsitul salcâm, plopul sau pluta). În ceea ce privește dudul, a cărui valoare economică este bine cunoscută în industria țărănească a borangicului, semnalăm existența a două exemplare seculare, adevărate monumente naturale, în gospodăria cu nr. 648, nu departe de biserica Sadina.

Legumele care se cultivă frecvent sunt: pătlăgelele roșii, ceapa, usturoiul, varza, mazărea, fasolea, ardeiul, dar și cartoful și rădăcinoasele (pătrunjelul, morcovul, păstârnacul, gulia, țelina, sfecla etc.) precum și pepenele, atât pentru consumul familial, cât și pentru piață.

În raza comunei, în special în păduri sau în apropierea lor, trăiesc încă unele animale sălbatice precum: vulpea, iepurele, râsul, întâlnit tot mai rar, căprioara, jderul, viezurele, porcul mistreț, veverița, pisica sălbatică. Animalele care trăiesc în zona cultivabilă sunt: șoarecele de câmp, hârciogul, popândăul, șobolanul, iar pe lângă casele oamenilor: șoarecele de casă, dihorul, ariciul etc. de: pupăză, ciocănitoare, ciocârliă, moțat, vrabia, porumbelul, rândunica, reptile amintim: șopârla, șarpele de casa uscat sau de apă, gușterul. În apă trăiesc roșioara, țiparul, soreasa, cleanul, precum și racul, broasca, brotăcelul, Insectele care populează zonele de casele oamenilor, sunt foarte numeroase: păianjenul cu cruce, căpușa, libelula, câmp, cosașul, urechelnița, bondarul, fluturi de diferite specii, albină, viespea, Varietatea cadrului natural a favorizat, din vechime, ca una dintre ocupațiile vitale să fie creșterea animalelor domestice. Aceasta s-a perpetuat până azi, astfel încât în gospodăriile locuitorilor întâlnim: vaci, cai, porci, oi precum și un număr însemnat de păsări de curte (găina, rața, gâsca, curca etc.).

localnici, ulmi, frasini, garniță, păr pădureț sau sălbatic, gorun, porumbar, lemn câinesc, arțar, câmp, creșteau mărăcișiuri și

cresc sălcii pletoase și răchita, a gardurilor, a grătilor necesare în agricol, se cultivă cereale (grâu, floarea soarelui, vița de vie, puțin, cânepa. Flora spontană aste

știrul, neghina, troscotul, volbura, albăstrelele, mohorul, ciulinii, dintre ele folosite în medicina mlăștinoase cresc plante specifice iarba broaștei etc. În curțile

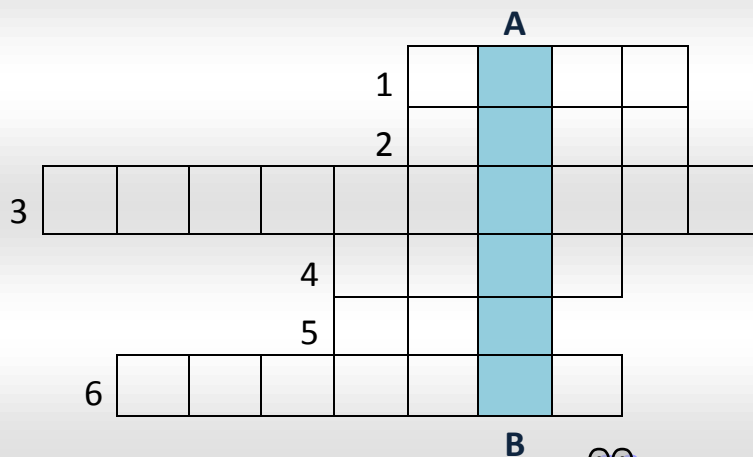

Păsările sălbatice sunt reprezentate prepelița, guguștiucul, ciocârliana mierla, privighetoarea s.a. Dintre sau de uscat, broasca țestoasă de diferite specii de pești: plătica, carasul, murgoiul sau porcușorul, broasca de uscat, scoica de râu. vegetație, și chiar pe cele de lângă

păianjenul cu casa, păianjenul de apă, coropișnița, lăcusta, greierele de cărbușul, buburuza sau gărgărița, musca de casă, țânțarul și altele.

Istrate Mariana Mihaela, Apetrei Florin, clasa a VIII a B

Ce nume trebuie să apară pe coloana A-B?

1. Pom de Crăciun;
2. Conifer ocrotit de lege;
3. Păduri de molid;
4. Arborele Vieții;
5. Arbore iubitor de lumină;
6. Conifer arbust

Olteanu Mihaela, clasa a VIII a A

Halloween

Halloween, the time of pumpkins, candies, ghosts, witches and much more is annually celebrated on 31 October.

It's been over 2000 years ago in Ireland, France and England, as a celebration for the Celts to mark the beginning of winter. The humans dressed in skins of animals to protect themselves from these other worldly creatures.

In old English, Hallow means sanctity. Druids in Britain and Ireland would light bonfires, dance around them and offer sacrifices of animals. The fires were also intended to give warmth to the households and to keep free from evil spirits. Through the ages these practices changed.

The Irish hallowed out turnips placed a light inside to keep away the bad and stingy Jack. As the legend says, Jack was a man who tricked the devil and after Jack had died he was allowed neither in heaven nor in hell.

With a lantern in his hand he began to search for a resting place on Earth. This was the original Jack-o-Lantern. Since Halloween came to America from Ireland people used pumpkins because they were bigger and easier to hallow out than turnips.

Two thousand years later, Halloween is a favourite holiday for people and for children because it combines two things they love: dressing up and eating candy!

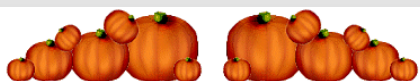
On Halloween you will hear "Trick-or-Treat" everywhere. Children

dress in costume and head down the streets as soon as it gets dark. Not everyone chooses a scary costume, you might see a silver-eyed princess, Superman or a movie star.

Another ritual of Halloween is to buy a pumpkin, hollow it out and carve a scary face on it. With the candles in the centre these pumpkins will look like Jack O' Lanterns. Some families decorate their houses for Halloween. They play scary music, hang spiders webs and suspend bony-white skeletons.

Halloween is a holiday that is enjoyed by people of all ages. So Happy Halloween!

*Trick or treat we say'
Try to get the treats before
The ghosts takes us away!*

Stoica Raluca, Olteanu Ruxandra, Ungureanu Gabriel

Halloween jokes

What do you call a witch who lives at the beach?
A sand-witch.

What do you give a skeleton for Valentine's Day?
Bone-bones in a heart shaped box.

Who was the most famous French skeleton?
Napoleon Bone-apart.

What do witches use in their hair?
Scare-spray.

Why did Dracula go to the dentist?
He had a fang-ache.

English Proverbs

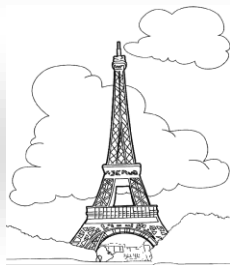
- "You are never too old to learn."
- "Eat to live, but do not live to eat."
- "No news in good news."
- "A man is known by the company he keeps."
- "Better late than never"
- "Catch the bear before you sell its skin."
- "Speech is silver, silent is gold."
- "No man is born wise."
- "Where there's life, there's hope."

Istrate Mariana, Soare Laura

Buțu Eva, Bugeac Alexandru, Calotă Camelia

Ziua Franței

Pentru orice francez, ziua de 14 iulie are o semnificație deosebită, cu o puternică încărcătură emoțională. Fiind vorba despre Revoluția Franceză, de la 1789 încoace, se poate spune că ziua de 14 iulie a însemnat sfârșitul a ceea ce s-a numit « Vechiul Regim » și, totodată, începutul unei noi ere. 14 iulie a devenit apoi ziua națională a Franței, sărbătorită cu entuziasm și patriotism în fiecare an.

Pe 14 iulie 1789 populația Parisului a luat cu asalt vechea fortăreață a Bastiliei, devenită închisoare regală și considerată un simbol al absolutismului. Cucerirea ei a demonstrat că puterea regală nu mai era de neînving, și că aceasta trebuia să țină cont de voința și opiniile națiunii franceze.

Ziua de 14 iulie este sărbătorită pentru prima dată de către francezi exact un an mai târziu, în 1970, sub numele de « sărbătoarea Federației », printr-o mare adunare populară pe Champs de Mars, la Paris. Este prima aniversare a acestei zile, care va deveni, abia după aproape un secol, ziua națională a Franței. De această zi – și de Revoluția franceză, în general – este legat și cântecul Marseillezei, compus în 1792, declarat imn național în 1795. După aproape un secol, Franța are nevoie de simboluri care să-i amintească măreția și gloria de altădată. În 1879, 14 iulie este sărbătorită semioficial. Un an mai târziu, Benjamin Raspail propune un proiect de lege prin care Republica franceză adoptă ca sărbătoare națională ziua de 14 iulie. Astfel, din 1880 și până astăzi, francezii sărbătoresc această dată ca zi a Franței.

Această sărbătoare cunoaște an de an un mare succes. La Paris are loc tradiționala defilare militară pe Champs-Élysées, pregătită în amănunt. De asemenea, seara și noaptea, orașul este puternic iluminat și se aprind artificii multicolore. În 1989 s-a sărbătorit bicentenarul Revoluției franceze (200 de ani), la care au asistat personalități din întreaga lume.

Popescu Maria, clasa a VIII a B

Anecdote

Papa chien demande à petit chien:
-Vous travaillez bien à l'école?
-Oui papa.
-Vous apprenez à lire, à compter?
- Mais non, papa.
-Mais, qu'est-ce que vous apprenez?
-Les langues étrangères.
-Quel mot savez-vous déjà?
-Miaou!

Rébus

Dans cette grille de 100 lettres, il y a 10 mots, cachés (5 horizontalement, 5 verticalement).

I	A	F	O	R	E	T	Y	A	V
M	P	A	I	D	B	N	O	T	R
P	L	A	I	S	I	R	E	R	E
O	C	I	E	W	N	C	H	A	V
S	B	D	Z	L	K	R	D	V	O
S	Z	E	V	O	I	X	A	E	I
I	W	E	V	P	B	R	N	R	R
B	R	A	N	C	H	E	E	S	D
L	X	E	K	C	Q	O	F	T	R
	R	E	M	O	N	T	E	R	E

Viata Sfântului Andrei

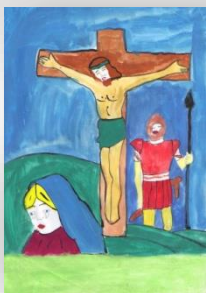
În cronologia apostolatului creștin, cel care se bucură de prima informație și prezentare este Sfântul Andrei, care va primi în consecință supranumele de Cel dintâi chemat (la apostolat). Sfântul Andrei s-a născut, împreună cu fratele său Simion, supranumit și Chefa (Petr), în familia lui Iona, după cum ne informează Sfântul Ioan, Apostolul și Evanghelistul reproducând cuvintele Mântuitorului când l-a întâlnit prima dată pe Sfântul Petru.

Andrei ca și fratele său Simion, era originar din Betsaida, cum aflăm tot din Evanghelia a patra: "A doua zi Iisus voia să plece în Galileea și a găsit pe Filip. Și i-a zis: Urmează-Mi. Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru".

Betsaida, nume derivat din aramaicul Bet-saida însemnând Casa peștilor sau Casa pescuitului, este o localitate așezată pe malul lacului Ghenizaret, deci în Galileea, nu departe de Capernaum. Cetatea este numită "cetatea lui Andrei și Petru", dar și a lui Filip, un alt Apostol al Domnului.

Diana Iordache, clasa a VII a A

Tot aici se va produce și minunea înmulțirii pâinilor și peștilor și săturarea "celor cinci mii de bărbați". În acest timp, Iisus "s-a dus în munte să se roage". În drum spre Betsaida, având vântul împotriva, ucenicii se chinuiau vâslind. Iisus a venit la ei "umblând pe mare". Văzându-l, ucenicii s-au tulburat, dar Iisus le-a zis: "Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți". Suindu-Se pe corabie, vântul s-a potolit.

Numele Andrei derivă din grecescul Andreas, care înseamnă viteaz, bărbătesc. Acesta este un nume grecesc, deși Sfântul Apostol Andrei era iudeu. Acest nume, ca și acela de Filip sau Nicodim, a devenit foarte comun la iudei sub influența greacă, începând cu secolul II înainte de era creștină. În Talmudul din Ierusalim se vorbește de un rabin numit Andrei.

Mădălina Nachiu, clasa a VII a A

Ocupația Sfântului Andrei înainte de a deveni ucenic al lui Iisus era aceea de pescar. Dintre cei ce vor deveni Apostoli ai Domnului, mai practicau ocupația de pescari, pe lângă Andrei și Simion-Petru, și Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu. În timpul activității publice a Mântuitorului și chiar după Înviere, ucenicii Domnului își practicau meseria de pescari, când ocazia și necesitatea se iveau.

Deci frații Andrei și Simion-Petru aveau, ca să zicem așa situație bună din punct de vedere social în momentul când au fost chemați în rândul ucenicilor Domnului. Faptul este important și trebuie subliniat, pentru a cunoaște că ei, ca și fiii lui Zevedeu, renunță la această situație certă, dând urmare, dintr-un impuls lăuntric, chemării pe care le-o va adresa Mântuitorul de a deveni în ceata apropiatilor Săi.

Cum s-a arătat, sfântul Apostol Andrei și-a însușit, laolaltă cu ceilalți Apostoli și în aceleași condiții ca aceștia, cuprinsul învățaturii evanghelice, astfel încât, Iisus putea să-I numească pe cei mai apropiați ucenici ai Săi "prieteni".

Camelia Calotă, clasa a VII a A

Cristina Stemate, clasa a VII a A

Sfântul Apostol Andrei și Întemeierea Bisericii din Scitia Mica (Dobrogea).

Este mai presus de orice îndoială că toți Apostolii Domnului s-au numărat, atâta timp cât s-au aflat în viață, printre misionarii cei mai activi ai Bisericii.

În anii 49-50, când, după sinodul din Ierusalim, a avut loc desigur, tragerea la sorți pentru împărțirea lumii cunoscute în epocă între Sfinții Apostoli, revenindu-I fiecăruia un spațiu misionar, provincial, Sf. Apostol Andrei a venit în Scitia Mica (Dobrogea) aducând cu el noua religie, creștinismul. Astfel creștinismul de pe teritoriul țării noastre este de origine apostolică.

Bugeac Cosmin Alexandru, clasa a VII a A

Atlantida

Atlantida, sau "Insula lui Atlas", este o insulă legendară care a fost prima oară menționată de Platon, Timaios și Critia. Platon spunea despre ea că era o putere navală care a cucerit multe teritorii din Europa și Africa. Ea s-a scufundat în urma unei încercări de cucerire a Atenei. Acest fapt s-ar fi întâmplat în anii 9000-9500 I. HR. S-a discutat mult despre existența acestei insule, dar cel mai mult s-a dezbătut în Epoca Modernă, în prezent fiind considerată doar un mit și folosită în desene animate, jocuri și filme. Critia relatează spusele egiptenilor care povestesc despre o armată mare și glorioasă, chiar mai mare decât a Asiei, care ar fi venit dinspre Oceanul Atlantic hotărâtă să cucerească Atena. Însă aceștia au fost învinși de către greci retrăgându-se pe o insulă care ar fi fost chiar

ATLANTIDA. În urma acestei mari înfrângeri ea s-ar fi scufundat pentru totdeauna. Au existat mai multe teorii care au ca bază dispariția Atlantidei, cum ar fi un cutremur care a avut un impact fatal. Mai există însă și a doua teorie legată de erupția unor vulcani, însă nimeni nu poate ști cu siguranță cauza dispariției acestei insule.

Atlantida se presupune că a existat „în centrul Pământului”. Multe hărți sugerau că Atlantida ar fi fost de fapt Antarctica neacoperită de ghețari. Ea însă ar fi fost localizată în Oceanul Atlantic înconjurată de toate continentele, spunându-se că se află în „buricul Pământului”. Din păcate nici în prezent nu s-a descoperit unde s-a aflat aceasta sau dacă a existat.

Ungureanu Gabriel, clasa a VIII a D

Civilizația sumeriană

Civilizația Sumeriană a apărut cu 4.000 ani î.C. între Tigru și Eufrat. Era o civilizație avansată care construia orașe și sisteme de irigație, care a realizat un sistem legislativ, care avea un sistem administrativ performant și chiar un serviciu poștal. La Annunaki (Nephilim) s-au descoperit câteva tăblițe sumeriene, conținând un text foarte curios pentru noi, prin informația pe care o transmite. Aflăm că, acum 450 000 de ani a aterizat pe Pământ o civilizație sosită din Constelația Taurului, roiul Hyadelor, pentru a-și salva planeta. Au extras de pe planeta noastră cantități de aur și alte materii prime ce le erau necesare pentru atmosfera lor. Ei sunt cei care rămân aici și vor întemeia o supercivilizație pe care noi o cunoaștem sub denumirea de Sumer.

În 1961, Nicolae Vlasa descoperea primele tăblițe de la Tartaria, despre care se afirma inițial că ar fi fost "importate" din Sumer, dar după ce sunt verificate și datate la Moscova, concluziile vor fi altele. Tăblițe de același tip se vor descoperi ulterior celor de la Tartaria în zona Porților de Fier, la Lepenski Vir, pe malul drept al Dunării. Istoricul rus N. Jirov declara în revista Znanie Sila (1971) faptul că sumerienii au migrat din zona carpatică, ducând cu ei o scriere deja cunoscută. Scrisul de pe tăblițele de la Tartaria, localitate pe care am identificat-o cu prima reședință regală din lume, atestată în Lista din Larsa, cuprinzând "Regii care au domnit înainte de Potop", sub

denumirea de Badtabira (BA/6/-D/u/-TI-BIR-A/ = "Așezarea de la poarta de acces a celui care vorbește, conduce și trăiește în casa de lângă apă" - v. Mureș), este mult mai veche decât cel descoperit pe plăcuțele din Sumer.

Deși s-a realizat o "citire" și traducere a semnelor de pe această tăbliță, la o "recitare" în sensul invers al acelor de ceasornic s-a identificat: BAB-SARRU / RABU-DU-KI-USU-EN / ZU- GIRA- PATESI- III- BANSUR-MU-NANNAR-RABU / ZU-II-DINGIR-II-DINGIRANA, pe care le traducem prin: "Poarta de acces a marelui rege cer conduce cele patru districte ale țării puternicilor zei al Lunii și Focului, a protectorilor care slujesc masa mare pentru jertfele închinat triadei sacre (AN, ENKI, ENLIL-I) și renumitului zeu al Lunii din nord, cel care face să prospere mâncarea și băutura, după dispariția celor doi zei și două zeițe Igi".

Se spune că există anumite tăblițe sumeriene aflate în Germania într-un anumit muzeu. Cert este că povestesc despre zeul Anu care le-a făcut pe toate și care avea doi fii: Ea sau Enki și Enlil. Enlil a primit onoarea de a fi zeul cerului, deși s-a născut al doilea, iar Enki- zeul pământului. De aici a apărut răca între frați. Enki era supărat că fiind primul născut, nu i-a revenit lui tronul ceresc.

Va continua...

Trîncă Iulian, clasa a VIII a D

SPAȚIU DESTINAT PUBLICITĂȚII

Grafică: Prof. Iacob Ana-Maria

Nr. 1
Noiembrie, 2010
Școala Roata de Jos